

nævnte varer, når de sælges på hjemmemarkedet. Men regeringen må kræve, at landbruget, ligesom andre erhverv, må søge godkendelse af produktionspriserne hos monopoltilsynet. Man er enig i, at landbruget i alle tilfælde skal være berettiget til på hjemmemarkedet at opnå den gennemsnitlige eksportpris for den pågældende vare, selv om denne ligger højere end den af monopoltilsynet godkendte pris.

Under behandlingen i folketinget i 1958-59 af forslag til lov om hjemmemarkedspriser for mælk og mejeriprodukter, der gik ud på at sikre producenterne en mindstepris for smør på hjemmemarkedet på 6 kr. pr. kg, blev der, som det fremgår af den af det nedsatte folketingsudvalg afgivne betænkning, givet udtryk for, at det principielt vil være rigtigst, at landbrugserhvervet selv under ansvar over for monopoltilsynet fastsatte priser på hjemmemarkedet i forhold til produktions-

omkostningerne, og det er på linje med denne opfattelse, at princippet i dette forslag går ud på at sikre landbruget den tekniske bistand igennem afgiftsordninger til at skaffe sig den pris for landbrugsprodukter på hjemmemarkedet, som monopolmyndighederne kan godkende.

Uden sådan teknisk bistand kan afgiftsordninger på de forskellige områder, som der her er tale om, ikke anses for gennemførlige.

Slagterierne har fastholdt, at ovennævnte lov nr. 195 af 16. juni 1961 har gyldighed indtil 30. juni 1963, og at slagterierne derfor indtil dette tidspunkt vil fastholde retten til på hjemmemarkedet at tage gennemsnitlig 50 øre pr. kg over eksportprisen for flæsk, for så vidt denne ordning måtte føre til et gunstigere resultat end den af monopoltilsynet godkendte pris.

Der er mellem regeringen og landbruget enighed om nærværende lovforslag i dets helhed.